

Елисавета Мусакова (София, България)

КИРИЛСКИ ПАЛИМПСЕСТ ВЪВ VAT. GR. 2502 И НЕГОВАТА УКРАСА

(Резюме)

Старобългарският ръкопис е известен от публикациите на Т. Кръстанов, но украсата му не е проучвана. По тип тя е елементарна и както формално, така и функционално възхожда към ранни (главно коптски и синайски) образци. Специфична е употребата на т.нар. гигантски инициали, чиито типологични първообрази се откриват в следиконобрски византийски ръкописи. Самата украса се разпределя в две стилистични групи, съответни на две ръце, изписали едновременно (или последователно?) ръкописа: а) двойноконтурни розови инициали от вида, познат от Савина книга; б) двойноконтурни, запълнени с плетеничен орнамент инициали и лентовидни заставки. Анализът на орнаментиката води до извода, че ръкописът (или поне втората му част) е по-късен от Савина книга и с по-голяма вероятност може да се датира в първата половина на XI в.